FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT ANTONIO TIZZANO
fremsat den 25. maj 2004 [1]

1. Nærværende sag angår en appel iværksat af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2002 af Retten i Første Instans, Tetra Laval mod Kommissionen, sag T-80/02 (Sml. II, s. 4519), hvorved Retten annullerede »Kommissionens beslutning af 30. januar 2002, der er truffet i medfør af artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, og som beordrer en deling af virksomheder (sag COMP/M.[2416] — Tetra Laval/Sidel)«.

I — Relevante retsregler

2. Som bekendt har Rådets forordning nr. 4064/89 (herefter også »fusionsforordningen« eller »forordningen«) [2] med henblik på gennemførelsen af »en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes« [artikel 3, litra f), i EØF-traktaten, efter ændring artikel 3, litra g), i EF-traktaten, nu artikel 3, stk. 1, litra g), EF], indført en kontrol med fusioner af fællesskabsdimension [3]. Med henblik herpå bestemmer forordningen særligt, at sådanne fusioner forudgående skal anmeldes til Kommissionen, som vurderer sammenslutningens forenelighed med det fælles marked i henhold til kriterierne i forordningens artikel 2.

3. Det bør i den foreliggende sag fremhæves, at fusioner af fællesskabsdimension i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, ikke må gennemføres, før de er anmeldt til Kommissionen og godkendt udtrykkeligt eller stiltiende af denne. Artikel 7, stk. 3, bestemmer imidlertid, at dette ikke er til hinder for »gennemførelsen af et offentligt overtagelses- eller ombytningstilbud, der [...] er anmeldt til Kommissionen, for så vidt

1 — Originalsprog: italiensk.

2 — Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EFT L 395, s. 1 (en berigtiget version er offentliggjort i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13). Forordning nr. 4064/89 er ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30.6.1997, EFT L 180, s. 1.

3 — I forordningens artikel 3 præciseres, hvad der forstås ved »sammenslutning«, mens det i artikel 1, stk. 2 og 3, præciseres, hvornår en sammenslutning har »fællesskabsdimension«.

erhververen ikke udøver de stemmerettigheder, der er knyttet til de erhvervede andele, eller kun udøver dem med henblik på at bevare den fulde værdi af sin investering på grundlag af en dispensation givet af Kommissionen [...]«.

4. Hvad angår de afgørelser, Kommissionen kan træffe, skal jeg understrege, at det følger af artikel 8, stk. 3, at når betingelserne herfor er opfyldt, vedtager Kommissionen en beslutning, hvori »fusionen erklæres for uforenelig med fællesmarkedet«. Artikel 8, stk. 4, bestemmer, at »[er] en sammenslutning allerede gennemført, kan Kommissionen ved en beslutning i henhold til stk. 3 eller ved særlig beslutning beordre en deling af de overtagne eller sammensluttede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genetablere en effektiv konkurrence«.

II — Faktiske omstændigheder og den administrative procedure

Den anmeldte fusion og Kommissionens beslutning

5. Følgende fremgår af den appellerede doms fremstilling af de faktiske omstændigheder:

»6 Den 27. marts 2001 afgav Tetra Laval SA, der er et ikke-børsnoteret aktieselskab undergivet fransk ret og et helejet datterselskab af Tetra Laval BV, der er et holdingselskab i Tetra Laval-koncernen (herefter »Tetra« eller »sagsøgeren«), på vegne af sidstnævnte et offentligt tilbud om køb af alle udstedte cirkulerende aktier i Sidel SA, der er en fransk børsnoteret virksomhed. Tetra Laval SA erhvervede samme dag omkring 9,75% af kapitalen i Sidel fra Azeo (5,56%) og fra Sidels bestyrelse (4,19%).

7 Efter afgivelsen af dette tilbud erhvervede Tetra omkring 81,3% af Sidels cirkulerende aktier. Efter tilbuddets udløb erhvervede sagsøgeren visse supplerende aktier, således at sagsøgeren nu råder over 95,20% af aktierne og 95,93% af stemmerettighederne i Sidel.

8 Den 18. maj 2001 modtog Kommissionen anmeldelse om de transaktioner, hvorved Tetra havde erhvervet aktierne i Sidel. I overensstemmelse med forordningens artikel 7, stk. 3, forpligtede sagsøgeren sig til ikke at udøve de stemmerettigheder, der var knyttet til disse aktier, medmindre Kommissionen gav udtrykkelig tilladelse hertil.

9 Parterne er enige om, at transaktionerne udgør en erhvervelse i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b)'s forstand, og at den er af fællesskabsdimension i forordningens artikel 1, stk. 2's forstand.

10 Den 30. oktober 2001 traf Kommissionen en beslutning i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 4064/89 (K(2001) 3345 endelig udg. (sag COMP/M.2416 — Tetra Laval/Sidel), herefter »beslutningen om uforenelighed«).

11 Artikel 1 i denne beslutning lyder:

»Den fusion, som blev anmeldt til Kommissionen af Tetra Laval BV [...] den 18. maj 2000, og som går ud på Tetra Lavals erhvervelse af enekontrollen med virksomheden Sidel SA, erklæres hermed uforenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen.«

[...]

15 Den 30. januar 2002 vedtog Kommissionen en beslutning, hvori den beordrede forholdsregler med henblik på at genoprette en effektiv konkurrence i medfør af forordningens artikel 8, stk. 4 (sag COMP/M.2416 — Tetra Laval/Sidel) (herefter »beslutningen om deling«). Beslutningen om deling, der blev meddelt sagsøgeren den 4. februar 2002, bestemmer, at Tetra skal afhænde sin aktiepost i Sidel, og fastsætter de principper, der skal finde anvendelse i forbindelse med denne deling.

[...]«

Rettens dom og de sager, Kommissionen har anlagt ved Domstolen

6. Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 15. januar og den 19. marts 2002 har Tetra anfægtet begge beslutninger.

7. Retten traf afgørelse i sagerne ved to domme af 25. oktober 2002, hvorved den for det første i sag T-5/02 annullerede »beslutningen om uforenelighed« og for det andet i sag T-80/02 annullerede »beslutningen om deling«.

8. Retten fastslog særligt i sidstnævnte dom — som er appelleret ved nærværende sag — at »vedtagelse af en beslutning om deling efter vedtagelse af en beslutning om, at en fusion er uforenelig med det fælles marked, forudsætter, at sidstnævnte beslutning er gyldig« [4]. Efter at have bemærket, at beslutningen om uforenelighed var blevet annulleret ved dom afsagt i sag T-5/02 [5], begrænsede Retten sig til at bemærke, at »[idet] denne beslutnings ulovlighed bevirker [...], at beslutningen om deling er ulovlig [skal] [p]åstanden om annullation af sidstnævnte beslutning [...] således tages til følge [...]« [6].

9. Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 8. januar 2003 har Kommissionen appelleret begge domme og nedlagt påstand om deres ophævelse.

III — Retlige bemærkninger

10. Til støtte for sin påstand i nærværende sag har Kommissionen begrænset sig til at anføre, at hvis Domstolen i sag C-12/03 P ophæver Rettens dom vedrørende »beslutningen om uforenelighed«, skal dommen vedrørende »beslutningen om deling«, som bygger herpå, ligeledes ophæves.

11. Henset til, at jeg i sag C-12/03 P imidlertid har foreslået at forkaste Kommissionens appel, finder jeg også, at nærværende appel skal forkastes, uden at det er nødvendigt at tage stilling til den af Tetra nedlagte afvisningspåstand [7].

Sagens omkostninger

12. På grundlag af procesreglementets artikel 69, stk. 2, og henset til, at jeg i henhold til ovenstående mener, at appellen skal forkastes, finder jeg, at Kommissionen bør tilpligtes at betale sagens omkostninger.

4 — Præmis 37.

5 — Præmis 41.

6 — Præmis 42.

7 — Jf. Domstolens dom af 26.2.2002, sag C-23/00 P, Rådet mod Boehringer, Sml I, s. 1873, præmis 51 og 52, hvoraf fremgår, at Fællesskabets retsinstanser af procesøkonomiske grunde kan frifinde en sagsøgt uden at tage stilling til dennes afvisningspåstand.

IV — Forslag til afgørelse

13. Herefter skal jeg foreslå Domstolen at træffe følgende afgørelse:

— Appellen forkastes.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.